

Sao Em Buồn Quá Vậy

Sao em buồn quá vậy? Em có biết gì không? Anh núp một góc rừng. Sao em buồn quá vậy?

Em nhìn dòng nước chảy, em nhìn mây trôi trôi, em nhìn con đò xuôi, em nhìn con đò chợ...

Em nói đi, sao chớ em buồn quá vậy em?

*

Có bài thơ làm thêm chắc thua bài chưa trọn. Tôi muốn được ngả nón chào người ta sáng nay. Lúc đó mây bay bay, lúc đó sông nước gợn, lúc đó...tôi thật muốn quỳ dưới chân giai nhân!

Em! Em! Em mùa Xuân, dù chỉ nhiều ba tháng nhưng ai lòng lãng mạn mà không từng băng khuâng? Em! Em! Em mùa Xuân, anh gọi tên em thế...Nỗi mừng này anh kể thành cổ tích nha em?

Ngày xưa...xưa ngàn năm. Có thể là vạn đại...có một chàng tìm mãi hình bóng một nàng Tiên. Rồi thì chàng hóa chim bay lên tận biển Bắc, người ta về Đà Lạt...người ta thành rừng thông!

Chàng lại ngược núi sông, về Đà Lạt. Chàng chết.

Chàng chết không ai biết, chỉ còn những bài thơ...hóa thành những giọt mưa rơi mắt nàng Tiên Nữ...

Từ đó trăng một nửa, một nửa chìm trong sương. Hàn Mạc Tử lang thang có bài thơ Tứ Tuyệt:

"Đêm nay có một nửa trăng thôi!
Một nửa trăng ai cắn vỡ rồi?
Ta nhớ mình...xa...thương đứt ruột
Gió làm nên tội buổi chia phôi!"

Em! Em! Em ! Em ơi! Anh yêu em như vậy...trái tim anh nát bấy những mảnh lòng pha lê...

Trần Văn Lệ